

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jerzy Kuźniar (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gersdorf (sprawozdawca)

SSA Maciej Piankowski

w sprawie z powództwa W. Z.

przeciwko E. I.

o ustalenie istnienia stosunku pracy, sprostowanie świadectwa pracy, odprawę i odszkodowanie za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 2 lutego 2012 r.,
zażalenia powoda na postanowienie zawarte w punkcie 2 wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 8 lipca 2011 r.,

1. zmienia pkt 2 wyroku i zawarte w nim zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądza od pozwanego na rzecz powoda dodatkowo kwotę 450 (czterysta pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania,

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 480 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Zawartym w wyroku z dnia 8 lipca 2011 r., Sąd Okręgowy w P. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa

procesowego. Sprawa toczyła się o ustalenie istnienia stosunku pracy, sprostowanie świadectwa pracy, odprawę i odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie stosunku pracy. Rozstrzygnięcie o kosztach ferował Sąd mając na uwadze uchwałę SN z dnia 24 lutego 2011 r., sygn. I PZP 6/10, w której Sąd Najwyższy uznał, że w sprawie o odszkodowanie na podstawie art. 56 § 1 k.p. w zw. z art. 58 k.p. podstawę zasądzenia wynagrodzenia pełnomocnika stanowi ta sama stawka, która obowiązuje w sporze o przywrócenie do pracy.

Zażalenie na to postanowienie wywiódł pełnomocnik powoda, zarzucając naruszenie § 12 pkt 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163 poz. 1348) przez jego wadliwe zastosowanie a także § 12 pkt 1 ust. 2 tego rozporządzenia w zw. z § 6 i § 13 ust. 1 pkt 1 tego rozporządzenia przez ich niezastosowanie. W zażaleniu pełnomocnik wskazał, że powód dochodził w postępowaniu nie tylko odszkodowania, ale także odprawy pieniężnej. Dla potrzeb ustalenia wysokości wynagrodzenia pełnomocnika należało, jego zdaniem, użyć wartości przedmiotu zaskarżenia (kwoty 9.662 zł) i od tego wyliczyć wysokość kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się uzasadnione, co doprowadziło do zmiany zaskarżonego orzeczenia.

W postępowaniu strona powodowa domagała się ustalenia istnienia stosunku pracy, sprostowania świadectwa pracy, odprawy oraz odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie stosunku pracy. W I instancji wyrokiem z dnia 30 marca 2011 r. zasądzono na rzecz powoda kwotę 3.864,56 zł tytułem odprawy oraz kwotę 5.794,84 zł tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę oddalając powództwo w pozostałej części. Strona pozwana rozstrzygnięcie to zaskarżyła w całości. W konsekwencji przedmiotem orzekania sądu II instancji było roszczenie o odprawę oraz roszczenie o odszkodowanie za wadliwe wypowiedzenie stosunku pracy. Tak ukształtowana kumulacja roszczeń

wymagała uwzględnienia przy ferowaniu rozstrzygnięcia o kosztach postępowania. W zaskarżonym orzeczeniu sąd II instancji zastosował podstawową zasadę odpowiedzialności za wynik postępowania, wadliwie jednak ustalił wartość wynagrodzenia kosztów zastępstwa procesowego. Zastosował bowiem wskazówkę, wynikającą z uchwały siedmiu sędziów SN z dnia 24 lutego 2011 r., I PZP 6/10 (OSNP 2011 nr 21-22, poz. 268) tak, jakby roszczenie o odszkodowanie za wadliwe rozwiązanie stosunku pracy pozostawało jedynym roszczeniem dochodzonym w sprawie. Tymczasem powód dochodził także odprawy, a tego żądania z perspektywy kosztów zastępstwa procesowego nie można traktować w sposób identyczny jak żądania odszkodowania za wadliwe rozwiązanie stosunku pracy. Skoro zachodzi w sprawie kumulacja tych dwóch roszczeń, to skumulowania wymaga także wartość kosztów zastępstwa procesowego. Ponieważ każde z żądań (odszkodowanie za wadliwe rozwiązanie stosunku pracy; odprawa) mogłoby stanowić przedmiot odrębnego postępowania, a koszty zastępstwa procesowego liczone byłyby odmiennie, dla każdego z nich (co wynika z uchwały siedmiu sędziów SN I PZP 6/10), to z tytułu każdego wypadało tu zasądzić właściwą sumę tytułem kosztów zastępstwa procesowego, a następnie je zsumować. Trafnie zatem pełnomocnik skarżącego podnosi, iż zastosowanie winien znaleźć § 12 pkt 1 ust. 2 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu – w odniesieniu do roszczenia o odprawę. W przypadku odprawy, której dochodził powód, ustalona w ten sposób kwota stanowi 450 zł. O tę zatem kwotę powiększył Sąd Najwyższy wynagrodzenie kosztów zastępstwa procesowego należnych stronie powodowej. O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.